

BARBARA EN BOUDEWIJN

(Balduin und Filimunde)

Tragikomedie in 5 bedrijven

door

RUDOLF BRIX

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BARBARA EN BOUDEWIJN - BALDUIN UND FILIMUNDE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUDOLF BRIX** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SEBASTIAAN WITBROOT - handelaar in antiek en curiosa

BARBARA WITBROOT - vrouw van Sebastiaan

JOSEFIEN MOLZAAD- vriendin van Barbara

THOMAS BOKKENRIJDER - vriend van Sebastiaan

BOUDEWIJN MARSKRAMER - oplichter

ROBERT DE SLEEPER - jong boefje

HANS BLADSCHEERDER - jong boefje

FERDINAND ZWANENHALS - waard

LEONTIEN KRUIDMOES - kellnerin

Politieman - figurant

Kruier - figurant

N.B. De beide jonge boefjes kunnen ook gespeeld worden door meisjes.

EERSTE BEDRIJF

DECOR:

Het winkeltje in 'antiek en curiosa' van het echtpaar Witbroot. Een klein, venster loze, schemerige ruimte, volgepropt met allerlei spullen. De winkelingang is middenachter. Links geeft een deur toegang tot het woongedeelte. In de hoek rechts een kachel (met schoorsteenpijp). De toonbank staat in de linker winkelhelpt, schuin tussen linker deur en winkel deur, maar zo, dat degene die achter de toonbank zit, goed zichtbaar is. Achter de toonbank ook een wand met allerhande spullen.

Het is vroeg in de ochtend. Barbara een kinderloze, oudere vrouw, met bungelende ringen in haar oren, ouderwets kapsel en kleding, lichamelijk en geestelijk ineengeschrompeld, een streng geweten en bovenmatig bang, een vrouwelijke angsthaas vol kleinzerigheid en gemopper.

BARBARA: *(veegt zuchtend en mopperend met een bezem de vloer)*
Is me dat een leven! - Elke dienstmeid heeft 't een stuk beter. - Zweeten en zwoegen. - Van de vroege morgen tot de late avond. - En waarvoor? - Dat zou ik wel eens willen weten... - Gadverdarrie! *(ze smijt de bezem in een hoek)* Voor die deftige klanten van ons is het schoon genoeg! *(gaat achter de toonbank zitten piekeren)* Waarom ben ik toch zo stom geweest om te gaan trouwen? - Wat had ik een luizenleventje kunnen hebben! - Ik mag er niet aan denken!

SEBASTIAAN: *(een vredelievende echtgenoot, die zich door het gemopper en het wantrouwen van zijn vrouw allesbehalve op zijn gemak voelt in het huis en de winkel en zich daarom gemakkelijk laat overhalen tot zisprongen die hem meer plezier bezorgen. Sebastiaan is ongemerkt binnengekomen via de huisdeur links en heeft een poosje staan luisteren)* Heb je weer wat te klagen? Zeg ouwetje! Als ik je zo hoor, moet een mens wel denken dat je de pest in hebt.

BARBARA: *(geprikeld)* Zo? En waarom denk je dat?

SEBASTIAAN: Een mens die z'n verstand gebruikt, denkt zulke dingen niet hardop.

BARBARA: Ik ben nog verstandig genoeg! In ieder geval voor jou!

SEBASTIAAN: Wat heb je eigenlijk? Wat is er nou weer niet goed genoeg?

BARBARA: Niks is goed genoeg voor mij! Helemaal niks bevalt me

hier! Al die rotzooi moet ik in orde houden! De hele dag loop ik me af te beulen! En toch ziet het er nog steeds uit als een uitdragerij!

SEBASTIAAN: (*vermaakt*) En? Dit is toch een uitdragerij? Weet je dat dan nog steeds niet?

BARBARA: Reken maar dat ik dat weet! Denk je dat ik van lotje getikt ben? Ja, als je nog een poosje wacht, dan word ik het wel! Wis en waarachtig!

SEBASTIAAN: Ouwetje! Nou, nou...

BARBARA: (*hem onderbrekend*) Noem me niet steeds 'Ouwetje'! Ik vind mezelf nog jong genoeg!

SEBASTIAAN: Mij best hoor! Dus: Barbara! Barbaraatje, zeg me nou eens wat je eigenlijk wilt? We hebben een prima wapenhandel gehad...

BARBARA: Doe me een lol en houd daarover op! Kom me niet nog eens aan met die vervloekte wapenhandel! Als ik er aan denk word ik al doodziek! De hele dag tussen ouwe geweren en revolvers! Tussen kogels en patronen! Tussen lood en kruit! En ik kneep hem als een ouwe dief. Hoopte alsmaar dat zo'n ding niet zomaar vanzelf afging! Als iemand daar plezier aan heeft, dan gaat-ie z'n gang maar. Maar ik niet!!

SEBASTIAAN: Goed. We zijn dus gestopt met die wapenhandel. Terwijl het heel lekker liep.

BARBARA: Lekker liep. Praat me er niet over! En als je er toch over wilt bekvechten, dan kan ik beter weggaan.

SEBASTIAAN: Ik wil geen ruzie met je maken. Alleen praten.

BARBARA: Dat ken ik! Zo praat je altijd, als je mij wat onder m'n neus wilt wrijven!

SEBASTIAAN: Luister, ouwetje. (*verbetert zichzelf*) Ik moet Barbara zeggen! Ik zou best eens willen weten, wat je eigenlijk wel wilt. Je vond het toch ook goed, dat we met tweedehands spullen begonnen?

BARBARA: Ja, omdat alles me beter leek dan dat moordspul. En nu zit ik pas goed midden in de ellende!

SEBASTIAAN: Kom nou! Vanwege die paar revolvers die ze zo nu en dan hiernaartoe brengen?

BARBARA: Zo nu en dan! Zowat iedere dag man! Ik krijg er een punthoofd van! Ik ben als de dood dat ze geladen zijn. Duivels spul vind ik het! En daarmee basta!

SEBASTIAAN: Zeg me dan alsjeblieft, wat we dan wel moeten gaan doen! Je houdt niet van koken, omdat je dan je trek in eten verpest. Je bent liever in de winkel. En daarom hebben we een kokkin genomen in plaats van een winkelmeisje. Omdat je bang bent voor

wapens, zijn we daarmee gestopt... en een uitdragerij begonnen.
En nou wil je weer niet in de winkel werken!

BARBARA: Ik wil best in de winkel zijn. Maar niet met deze troep! Elke dag de politie over de vloer en constant in levensgevaar!

SEBASTIAAN: Ik kan toch geen zuivelwinkeltje beginnen! Ik ben wapenhandelaar!

BARBARA: Dat zou ik ook niet willen! Dank je de koekoek! Al dat geboen! Je weet hoe ik hem knijp voor bacillen en zo! Ik heb nou eenmaal zo'n groot geweten. Daar kan ik ook niks aan doen!

SEBASTIAAN: Dat is toch pure onzin! Maar goed. Je bent nou eenmaal een bang mens. Maar alles heeft z'n grenzen. Mag ik je een tip geven? Ga de keuken weer in! Zorg dat het huishouden lekker draait. En dan nemen we een winkelmeisje in dienst.

BARBARA: Nee! Voor geen goud! Ik kan niet tegen kookdampen. Die overleef ik niet!

SEBASTIAAN: Een kokkin en een winkeljuffrouw! Daar hebben we geen geld voor!

BARBARA: Dat hoef je mij niet te vertellen! Daarom blijf ik ook in de winkel, maar dat schiettuig ben ik zat! (*wijst op haar neus*) Tot hier! Vergeet dat vooral niet! Als er ooit nog iemand met een wapen deze deur binnenkomt, schop ik hem er uit!

SEBASTIAAN: Ook dat nog! Terwijl er zoveel vraag naar is! Dan ruïneren we onze hele zaak! Vandaag zijn het de revolvers, omdat die af kunnen gaan. En morgen is het het koperwerk, omdat je een vergiftiging kunt oplopen door het kopergroen. En overmorgen zijn de messen aan de beurt, omdat die kunnen roesten.

BARBARA: Ja. Zo'n gevaarlijke zaak hebben we inderdaad. Kan ik het helpen? Dat ik zo bang ben? En gewetensvol?

SEBASTIAAN: (*moe*) Mij best hoor! Dan koop je maar geen revolvers meer op. Maar ik moet nou naar de rechtbank.

BARBARA: Waarom dat nou weer? Waarom verander je ineens van onderwerp?

SEBASTIAAN: Ik ben toch deskundige! Beëdigd en wel.

BARBARA: Maar je hebt toch geen wapenhandel meer! Dan hoef je toch ook geen deskundige meer te zijn?

SEBASTIAAN: Luister goed, ouwetje! Je snapt 't niet. En laat dat ook maar zo. En nou ga ik. De groeten! (*zucht diep bij het weggaan*)

BARBARA: (*heeft de zucht gehoord*) Luister, Sebastiaan! Als je echt zo ongelukkig bent - met mij - en dat snap ik best - laat je dan van me scheiden.

SEBASTIAAN: Wat bezielt je nou weer?

BARBARA: Je denkt dat ik dat gezucht van jou niet gehoord heb? Dat

zegt me genoeg!

SEBASTIAAN: Ouwetje! Doe een beetje gewoon, en laat die fantasieën weg! Ik heb geen enkele reden om me te laten scheiden. Maar zo nu en werken jou hersenspinsels me op mijn zenuwen. Richt in 's hemelsnaam de zaak in op de manier die jij wilt. Maar probeer die onzinnige angst kwijt te raken! Ja toch! En pas goed op jezelf! *(klopt haar op de schouder; af)*

BARBARA: Zo'n man heeft makkelijk praten! Geen hart in z'n lijf! Geen sprietje geweten! - En nou zit ik hier weer. Moederziel alleen. Bij al dat gevaarlijke spul! *(ordent de dingen op de toonbank)*

JOSEFIEN: *(een geraffineerde, resolute kletsmeier, die zich graag bezig houdt met alle angsten van haar vriendin, om dan gloeiende balsem op de wonde te kunnen leggen. Josefien komt binnen met een melkkoker in de hand)* Goeiemorgen Barbara! Heb je wat melk voor me?

BARBARA: Dag Josefien! Jawel! Geef maar, dan doe ik er wel wat in. *(af links. Komt even later terug)* Alsjeblieft. Je koffiemelk.

JOSEFIEN: Dank je. Hebt je 't al gehoord?

BARBARA: Wat moet ik gehoord hebben?

JOSEFIEN: Van Thomas Bokkenrijder!

BARBARA: Bokkenrijder?

JOSEFIEN: *(lacht schel)* De boezemvriend van je man!

BARBARA: Wat is er dan met Bokkenrijder?

JOSEFIEN: Die heeft een liefje!

BARBARA: Ga nou gauw!

JOSEFIEN: Hij laat zich scheiden!

BARBARA: En zijn vrouw?

JOSEFIEN: Hoe bedoel je?

BARBARA: Wat vindt die daarvan? Ik kan je gewoon niet geloven!

JOSEFIEN: Toch is 't echt waar! Die stiekemerd! Je denkt dat-ie niet eens tot vijf kan tellen! Het gras buiten 't hek smaakt blijkbaar veel lekkerder!

BARBARA: En met wie doet-ie 't dan?

JOSEFIEN: *(uiterst gewichtig en geheimzinnig)* Dat weet geen mens! Zijn vrouw heeft alleen een briefje gekregen. Zonder afzender. Alleen maar om die arme Serafientje te pesten. Het zou een of andere kelnerin zijn uit een kroeg.

BARBARA: Wat ze allemaal kletsen! Hoe weet jij dat allemaal?

JOSEFIEN: Heel simpel. Omdat ze mij heeft gevraagd om het uit te zoeken. Maar daar heb ik mooi voor bedankt! Wat denkt ze wel? *(nadenkend)* Als ik tijd heb, ga ik er toch misschien wel achteraan. Ik vind het toch wel interessant. En nou weet jij het.

BARBARA: Ik zal er eens een hartig woordje over praten met Sebastiaan! Dat lijkt me beter! Wat een boezemvriend!

JOSEFIEN: (*gewichtig*) Nee, dat mag je niet doen! Die speelt met zijn kameraad onder één hoedje. Hij zou het hem halsoverkop allemaal doorvertellen!

BARBARA: Wie weet of Sebastiaan ook niet in 't complot zit? Ik vertrouw hem niet verder dan de drempel van de winkel!

JOSEFIEN: Aha! Zo denk ik ook over de mijne! Alle mannen zijn tegenwoordig zo. Bij hun is niks helemaal onmogelijk.

BARBARA: Houd die twee toch maar een beetje in de gaten, wil je? Ik kan niet weg uit de winkel. Ik zit net zo vast als een kettinghond. (*begint te huilen*) En het heeft allemaal geen zin! Hij klampt zich gewoon vast aan andere vrouwen! Waar heb ik dat aan verdiend?

JOSEFIEN: (*wil van het onderwerp af*) Oh lieve schat! 't Is toch helemaal niet zeker? Ik zou 't me nog maar niet aantrekken! In ieder geval niet, tot ik meer weet... Later misschien wel.

BARBARA: Ja, later! Dan valt er niks meer te praten! Echt scheiden!

JOSEFIEN: Zou je werkelijk willen scheiden van hem?

BARBARA: Josefien! Denk je echt dat ik dan nog maar één seconde met hem in hetzelfde huis wil zijn?

JOSEFIEN: Gelijk heb je! Ik bleef ook niet! Wat laat je hem betalen als alimentatie?

BARBARA: In ieder geval zoveel, dat ik een mooi leventje kan leiden. Ik huur een advocaat om dat eens mooi voor me te regelen. Weet jij een goeie?

JOSEFIEN: Oh ja. - Dinges.... Hoe heet-ie ook alweer? Op het Koningsplein heeft-ie z'n kantoor... Nou... eh... Oh ja! Lastman! Dat schijnt een hele beste te zijn!

BARBARA: Lastman? Die is toch tandarts?

JOSEFIEN: Tandarts? Ik zou zweren dat-ie advocaat was.

BARBARA: Je zit maar wat uit je duim te zuigen!

JOSEFIEN: (*haalt haar schouders op*) Ik heb ze alleen maar door elkaar gehaald. Maar nou moet ik als er als een haas vandoor. M'n wederhelft wacht op zijn bakkie koffie. En ik heb nou de melk. Ach, laat hem ook maar even wachten. Ik heb nog wel even tijd.

BARBARA: Dus je houdt de boel een beetje in de gaten?

JOSEFIEN: Ik zal wel eens zien.

BARBARA: Zeg, heb je nog een paar minuten? (*pakt een spel kaarten uit de la van de toonbank en schudt ze*)

JOSEFIEN: De kaart lezen? Ik moet geloof ik gauw weg.

BARBARA: (*schudt de kaarten nog eens en legt ze op tafel uit*) Ze zijn al geschud!

JOSEFIEN: *(draait kaarten om en legt ze neer)* Oh jee! Helemaal gewikkeld in klaveren! Kijk nou! Ruiten duwt de klaveren weg! Een klaver-tien nog wel! Da's niet best! *(Zwanenhals een gluisperige kastelein en pooier en Leontien Kruidmoes een in een heel kort rokje geklede, lippenstift en poederdoos hanterende serveerster vol gewaagde brutaliteit. Josefiën gooit de kaarten op een hoop)* Een andere keer, hoor! Barbara, tot ziens! *(verdwijnt met grote spoed)*

BARBARA: Doeg! - En u wenst?

ZWANENHALS: Hebt u misschien horloges te koop?

LEONTIEN: Een dameshorloge?

BARBARA: Die hebben we wel. Wat mag het zijn? Zilver? Chroom?

LEONTIEN: Een gouden horloge.

ZWANENHALS: Als-t-ie maar niet te duur is!

LEONTIEN: Ouwe vrek! Hij wil alweer voor een dubbeltje op de eerste rij zitten... Een gouden horloge wil ik! En de prijs doet er niet toe! Anders...

ZWANENHALS: Ik weet 't, ik weet 't. Anders ga je me vertellen, dat je ontslag neemt.

LEONTIEN: Vertellen? Ik ga d'r stante pede vandoor.

ZWANENHALS: Ziet u, dat is mijn kelnerin. Ze heeft haar zinnen gezet op een gouden horloge en anders loopt ze weg. En ik wil haar houden! Omdat ze haar vak verstaat.

LEONTIEN: En omdat ik te veel weet van zijn loze streken! Want ik zou me toch wat over hem kunnen vertellen! Zal ik eens zo'n geheimpje verklappen?

BARBARA: Het moet dus een gouden horloge worden?

LEONTIEN: Ja. Graag. Zo eentje met een Venetiaanse ketting. Dan kan ik hem om mijn hals hangen.

BARBARA: Die heb ik niet. Dat weet ik zo zeker, dat ik niet eens hoef te gaan zoeken. Ik weet wel, wat u bedoelt, maar die dingen zijn moeilijk te krijgen.

ZWANENHALS: Zie je nou wel? We zijn al bij drie andere tweedehands winkels geweest. Die horloges vind je nooit.

LEONTIEN: Nogal wieses! We kijken in de verkeerde winkels. Voor zoiets moet je naar een echte antiekzaak toe of naar een juwelier!

ZWANENHALS: Wil je dat ik failliet ga?

LEONTIEN: Ouwe schurk! Mij maakt 't niks uit. Maar ik wil zo'n horloge en geen andere. Een van onze klanten in 't café had er ook een.

BARBARA: *(laat een dameshorloge zien)* Dit is anders ook een keurig horloge!

LEONTIEN: Nee! Zo'n goedkoop ding wil ik niet! We gaan maar weer een deurtje verder. Dag mevrouw!

ZWANENHALS: Ik kan er niks tegen doen! Omdat ze zo'n goeie werkkraft is!

LEONTIEN: En teveel van hem weet! *(af)*

ZWANENHALS: Tot ziens!

BARBARA: De volgende keer misschien beter! Dag meneer.

(Zwanenhals en Leontien af. Barbara bergt het horloge op) Wat een brutaal mens eigenlijk! Madam wil alleen maar zo'n gouden geval. Met een Venetiaanse ketting nog wel. Ik heb er wel eentje liggen. Maar van mij krijgt ze die niet.

AGENT: *(een correcte, gemoedelijke ambtenaar)* Goede morgen, mevrouw Witbroot!

BARBARA: *(schrikt)* Lieve hemel! Wat is er nu weer aan de hand?

AGENT: Helemaal niets. U hoeft nergens bang voor te zijn. Ik heb alleen maar een formulier!

BARBARA: Neem me niet kwalijk, hoor! Maar ik denk iedere keer dat er wat mis is, als iemand van jullie hier komt.

AGENT: U bent erg zenuwachtig, mevrouw Witbroot. We doen u niets. We willen u alleen laten weten dat er alweer iets gestolen is. En dat u het niet moet kopen, maar ons inlichten.

BARBARA: Hoor eens, in een tweedehandszaak is dat een eeuwige marteling. En helemaal voor een mens met zo'n geweten als ik! Ik ben er als de dood voor, dat ik gestolen spulletjes opkoop. Voor ik het weet, ben ik zelf een crimineel. En prik ik me aan een oude broche, dan heb ik een goeie kans om een bloedvergiftiging te krijgen. Zo is er altijd wel wat.

AGENT: Zo gevaarlijk is het toch niet!

BARBARA: U hebt makkelijk praten!

AGENT: Deze keer gaat het om een revolver. Een Browning.

BARBARA: Hemeltjelief! Weer zo'n duivelstuig!

AGENT: Hebt u er een hekel aan?

BARBARA: Ik koop er geen één meer op! Als iemand me zo'n geval voor niks gaf, zou ik hem nog de deur uit jagen!

AGENT: Dat kunt u deze keer maar beter niet doen! Iemand heeft hem verloren. Of hij is gestolen. De revolver heeft nummer 13313. Als iemand de Browning te koop aanbiedt, moet u hem aan de praat houden en de politie inlichten! Nietwaar, mevrouw Witbroot?

BARBARA: *(bedeesd)* Ja, ja. Als 't niet anders kan, dan zal ik wel moeten...

AGENT: Dat is dan afgesproken. Wilt u dit formuliertje hier even ondertekenen! Daar, bij het kruisje. *(Barbara ondertekent)* Geregeld. *(bergt het briefje op)* Goede morgen, mevrouw Witbroot. En bedankt voor uw medewerking. *(wil weggaan)*

BARBARA: Jakkas! Meneer de commissaris! Hoe was het nummer ook al weer?

AGENT: 13313.

BARBARA: *(schrijft het nummer op)* 1-3-3-1-3. Dank u wel.

AGENT: Adieu! *(af)*

BARBARA: Oh Christenenzielen! Heeft-ie me toch overgehaald! En wat als ze hier echt komen? Met de revolver? En reken maar dat ze komen! Zo zeker als de staart na de hond komt! Ik ben een geboren pechvogel! Hoe moet ik dat eigenlijk doen? Aan de praat houden en 't doorgeven aan de politie? Makkelijker gezegd dan gedaan! En ik ben maar alleen! Ach, ach! Zat ik maar op de plek waar de sinaasappels groeien!

THOMAS: *(een komieke, fatterige, kleinburgerlijke Don Juan, veertiger, komt opgewekt binnen)* Goeie mórgen, mevrouw Barbara! Blij en opgewekt, zie ik? Dat doet me plezier!

BARBARA: Het doet ú wel plezier, meneer Bokkenrijder!

THOMAS: Waarom niet! Er is toch niks mooiers dan het leven? Ik kan me tenminste niet wat anders indenken!

BARBARA: Ja, ja! De ene heeft alle lusten en de andere alle lasten! 't Is oneerlijk verdeeld!

THOMAS: Elk mens ligt in zijn eigen bedje. U bent een pessimistisch mens. U denkt veel te veel! En piekert niet minder! En alleen maar zeggen: "Gaattochnietgoed" en "Gebeurtvastniet". Dan kan het toch alleen maar mis gaan? U moet op het goede hopen! De hele dag! Joechei!!

BARBARA: Ik heb daar niet het goeie temperament voor. Dat weet u toch ook best?

THOMAS: Ik zal u het recept geven. Als er niemand in de buurt is, zegt u tegen u zelf: Met mij gaat het goed! Met mij gaat het goed! Met mij gaat het goed!" En: "Ik heb alles wat ik wil! Ik heb alles wat ik wil!" Of: "Gooi maar in m'n pet". U zult zien, mevrouw Barbara, hoe dat helpt! Op 't laatst gelooft u zelf wat u zegt. En steeds meer. En uiteindelijk komt het allemaal aan op geloven. Niet op de werkelijkheid.

BARBARA: Dat moet je maar net kunnen. Ik krijg 't niet voor elkaar!

THOMAS: Probeer 't maar. - Is Sebastiaan boven?

BARBARA: Ik geloof het wel. Kijkt u maar even.

THOMAS: Oké. En denk eraan: proberen! Blijven proberen! "Met mij gaat het goed!" "Met mij gaat het goed! *(gaat "Met mij gaat het goed" mompelend de huisdeur binnen (links) Achter het toneel hoor je hem nog even "Gooi het maar in m'n pet" mompelen)*

BARBARA: Dat wil ik best geloven! Met hem gaat alles goed! - Waar

heb ik nou het briefje met het nummer gelaten? *(zoekt)* Daar is-t-ie. Gelukkig. Zo, ik leg het papiertje daar neer. Recht voor m'n neus. En als dan die boef komt - wat ik niet hoop... *(Hans Bladscheerder en Robert de Sleper, twee trouwhartige spitsboefjes, die zich een toevallig geboden kans niet laten ontgaan. Komen schuchter binnen)* Waarmee kan ik jullie helpen?

ROBERT: We hebben wat te koop.

BARBARA: 't Is toch niet gestolen?

HANS: Gestolen? Zien wij er soms uit als dieven?

BARBARA: Nee, daar zien jullie niet naar uit. Absoluut niet.

HANS: Eigenlijk wilden we 't niet verkopen. Maar ons moeder ligt op haar sterfbed. En geen rooie cent meer in huis.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto